

คำว้า “รอแก้ว”

เนื้อร้อง : อนุสร เพชรนิล

เมื่อคราวที่แล้ว เขาตอบปัญหา ชาวหกกุมภา สองห้าสามเก้า ฯพณฯ ชิงชัย
(ร मत.ชิงชัย มงคลธรรม) เป็นได้ตั้งเป้า จักช่วยครูเราหลักพัน ปลดเปลื้องหนี้สิน
ที่มีมากล้น หกหมื่นล้านบาทอัน ฟังดู เป็นสัญญาไว้ ได้ยินกับหู เป็นว่าเอ็นดู
พวกครูเป็นหนี้

โปรดอดใจรอ ขออย่าจู้จี้ ได้ล้างบัญชี หมดคลัง ขออย่าถล่า เสียกำบัง
ตกเขี้ยวตบกัน แถมเนอ ขอเหี้ยก่าเตอะ อย่าไปเพอะเพลอ เป็นห่วงแต่เนอ กับเพื่อนเป็นหนี้
ขอท่านตั้งใจ อย่าสับป้าหลี่ โทกตัวเอง แถมซ้ำ บางพ่องนั้นกา เอาเสียงเอาซ้ำ หลีกเว้นปได้ สักราย
ธนาครสงเคราะห์ ก็กู้มาหลาย ธกส.ก็ตาย กู้มาแล้วเสียง กันถึงปายเดือน หน้ามองหม่นหม้าง
ฮ่อรถเข้าเวียง แถมแล้ว

ขอถูกเงิน ได้เงินเหมือนแมว ทบปายทบตัน จ้นลิ้ม เหมือนไก่ติดเล้า เหมือนข้าวติดถืม มียืม
กับยืม ซาตินับป็น เงินกลุ่มมีไหน กันไผหื้อสัน ขอจองไว้คน แถมเมาะ ดอกเบี้ยเบ่งบาน ปอ
จะเต็มเปาะ จ้นอกปุ่นปี หลายราย สามัญญ์แล้ว พิเศษกำลังขยาย เคหะออกลาย ต่ายแล้วออกอี
แป้น โฉนดมีไหน นามีกี่แห้ว แล่นหานายทุน แม่เลี้ยง ดอกร้อยละชาว หนาวเข้าเถิง
เปี่ยม ไผจักผ่อเหยี่ยม ต้วนาย รถเข้าไฟแนนซ์ ดอกแปงฉิบหาย เงินมีเท่าใด เอาหื้อเขา
เสียง

ข้าขอวิงวอน เจ้าใบหน้าเกลี้ยง บิไซเลียบเคียง อวดรู้ บังอาจสั่งสอน เจ้าสายกลิ้งกู่
บิไซอย่างอื่น เนอนาย ประหยัดกันเตอะ เพื่อนคครูตังหลาย เราหวังสบาย ต่อไปภายหน้า
ขออย่าไปจ้ง อนุสรตัวข้า ที่ไชวตา คำว้าจ้อย ข้าน้อยขออภัย จิมแหล่.....